Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

kamu emekçileri bülteni

Aylık bülten ★ Sayı 31 ★ Ocak 2009 ★ Fiyatı 50 YKr

Bir kez daha burjuvazinin seçim oyunu sahnede...

Emekçiler sandığa umut bağlamamalı, mücadele alanlarına çıkmalı!

Sermaye iktidarı önümüzdeki yerel seçime ABD'de başlayan ve ülkemizi de içine alan ekonomik krizin ortasında hazırlanıyor. Milyonlarca işçi ve emekçi sermaye düzeninin çok yönlü saldırıları karşısında bunalmış bir durumdayken sermaye iktidarı bir kez daha milyonlara yalan söyleyerek sahte vaatlerde bulunacak. Seçimleri işçi ve emekçilerin sorunlarına çözüm olarak sunmaya çalışacak.

Ancak kapitalizmin dünyayı saran krizi bir kez daha göstermiştir ki, kapitalist sistemde işçi ve emekçilerin sorunlarının çözümü yoktur. Krizler kapitalizmin aşırı kâr mantığının bir sonucu olarak ortaya çıkmaktadır. Krizlerin nedeni de, sorumlusu da kapitalist sistemin kendisi ve onun efendileridir. Elektriğe, suya, doğalgaza fahiş oranlarda bindirilen zamlar, asgari ücrete yapılan yüzde 4'lük sefalet zamları, işten atılan binlerce işçi ve emekçi, ödenmeyen ücretler vb. sermayenin kendi krizini işçi ve emekçilere ödetmek için hayata geçirmeye çalıştığı saldırılardır.

Emekçilerin çözümü yolsuzlukları, soygunculukları, ABD'ye işbirlikçi sermayeye uşaklıkları açığa çıkmış işçi ve emekçi düşmanı düzen partilerine ne genel ne de yerel seçimlerde oy vermek değildir. Emekçilerin kurtuluşu hak ve özgürlüklerinin çözümünü düzen içi kurumlara, parlamentoya havale edenlerde değildir.

Çünkü merkezi olarak iktidar sermaye sınıfının elindedir. Merkezi iktidar organlarının burjuvazinin elinde olduğu ve bunun bin bir kolla (vilayet, emniyet, istihbarat, garnizon, yargı vb.) kendini yerel düzeyde de gösterdiği bir durumda, ne genel ne de yerel seçimlerde emekçiler lehine çözümler üretmek mümkün değildir. Kim ki bunun böyle olabileceğini vaat ediyorsa yalan söylüyordur. Emekçileri aldatıyordur. Üretim araçları ve toplumsal zenginlikler özel mülkiyet ve devlet mülkiyeti olarak burjuvazinin elinde ve denetiminde olduğu sürece, yerel planda halkın sorunlarının çözülebileceği söylemi kaba bir aldatmacıdır. Alabildiğine sınırlanmış ve güdükleştirilmiş yerel yönetimler ve bütçeler, bu sınırlar içinde bile burjuvazi tarafından bin bir yolla sıkı bir denetim altında tutulmaktadır.

Çözüm yolsuzlukları, soygunculukları, hırsızlıkları, İMF'ye, ABD'ye ve işbirlikçi sermayeye uşaklıkları açığa çıkmış işçi ve emekçi düşmanı düzen partilerinde değildir. Çözüm "halkın yönetime katılması", "belediye sosyalizmi" vb. söylemlerle emekçilerin umutlarını düzen içi çözümlere, parlamentarizme, belediye yönetimlerine bağlayanlarda değildir.

Emekçilerin çözümü hak ve özgürlükleri doğrultusunda örgütlenmekten, devrimci sınıf mücadelesine katılmaktan geçmektedir. Emekçilerin gerçek kurtuluşu mevcut sömürücü düzeni alaşağı etmekten yerine işçi ve emekçilerin iktidarını kurmaktan geçmektedir. Gerçek çözüm devrimde ve sosyalizmdedir. Hak ve özgürlüklerimize sahip çıkalım, devrim ve sosyalizm mücadelesine katılalım!

- Ücretler insanca yaşama seviyesine yükseltilsin! Asgari ücret vergiden muaf tutulsun!

- İşten çıkarmalar yasaklansın! Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!

- İş saatleri kısaltılsın! 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!

- Personel Rejimi Yasa Tasarısı geri çekilsin!

- SSGSS yasası iptal edilsin!

- Zamlar geri çekilsin! Fiyatlar dondurulsun!

- Eğitim, sağlık gibi temel haklar ücretsiz olsun!

- İMF, Dünya Bankası vb. emperyalist kuruluşlarla kölece ilişkilere son!

- Tüm dış ve iç borç ödemeleri durdurulsun!

- Örgütlenmenin önündeki tüm engeller kaldırılsın!

- Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!

50 bini aşkın işçi ve emekçi faturayı ödemeyi reddetti!

29 Kasım günü Ankara Sıhhiye Meydanı'nı dolduran 50 bini aşkın işçi ve emekçi "Krizin faturası kapitalistlere!" şiarıyla eylem yaptı. 800'ü aşkın otobüs ile Ankara'ya akan emekçiler taleplerini haykırdılar. Sendikalar, meslek odaları, siyasi partiler, devrimci kurumlar, kitle örgütleri, yöre dernekleri sabah saatlerinde pankart ve flamalarını açarak Hipodrom'da toplandılar.

Emekçiler iki ayrı koldan yürüyüşe geçtiler. Kollardan birinin en önünde "Krizin bedelini ödemeyeceğiz!/İşsizliğe, zamlara ve yoksulluğa karşı emek, barış, demokrasi!/DİSK" imzalı pankartı taşındı. Diğer kolda ise KESK'e ait pankartlar ve kortejler yeraldı.

"Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz!" pankartı ve flamalarla eyleme katılan Birleşik Metal-İş Sendikası'nın korteji oldukça kitlesel ve coşkuluydu. DİSK kortejinin bir diğer kitlesel sendikası ise Genel-İş oldu. Dev Sağlık-İş, Genç-Sen ve Sine-Sen de eyleme anlamlı bir katılım gerçekleştirdiler. Yine Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde direnişte olan yemekhane işçileri DİSK kortejinde kendi talepleriyle yer aldılar.

KESK'e bağlı sendikalardan ise Eğitim-Sen en kitlesel kortejdi. Eğitim-Sen'liler krizi ve zamları gündeme alan pankartlarıyla mitingin en kitlesel ve coşkulu kortejini oluşturdular. Sağlık Emekçileri Sendikası da hayli kitlesel katıldı. Kürdistan'dan gelen sendika kortejlerinde krizin yanısıra ulusal talepler de yoğun olarak yer aldı.

Kortejlerin büyük bir kısmının alana girmesiyle birlikte miting programı, gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı.

Mitingde ilk sözü Türk Tabipler Birliği Başkanı Gençay Gürsoy aldı. Yaşanan sürecin "koca sakallı Marx"ı haklı çıkardığını söyleyen Gürsoy, konuşmasını işçi sınıfının mücadelesini selamlayarak bitirdi.

Ardından Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği Başkanı Mehmet Soğancı söz aldı. Sözlerine Nazım Hikmet'ten bir şiir okuyarak başlayan Soğancı, konuşması boyunca mücadeleyi yükseltme çağrısı yaptı.

Mitingi düzenleyen iki temel kurum adına DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve KESK Genel Başkanı Sami Evren birer konuşma yaptılar.

Miting Grup Kybele'nin programının ardından son buldu.

Kürsüden konuşmalar yapılırken alana yeni girmekte kortejlere kolluk güçleri engel çıkardılar. Pankartlarına sahip çıkan kitleye polis biber gazı ve plastik mermi kullanarak saldırdı. Eylemciler saldırıya ortak bir şekilde karşı koydu. Çatışmanın ardından polis arama noktası dağıtıldı. Geride kalan gruplar doğrudan alana giriş yaptılar. Polis, taş yağmuru sonrasında çekilmek zorunda kaldı.

Eylemde ***Sosyalist Kamu Emekçileri*** de *Kamu Emekçileri Bülteni* dağıtımı gerçekleştirdiler.

29 Kasım mitinginin ardından...

Krize ve kapitalizme karşı örgütlü mücadeleyi yükseltelim!

Kapitalizmin yapısal krizlerinden birini daha yaşadığı ve bu krizin faturasını işçi sınıfı ve emekçilere ödetmeye çalıştığı bir süreçten geçiyoruz. Sermaye iktidarı zorunlu ücretsiz izinler, işten atmalar, düşük ücret, artan zam ve vergiler yoluyla krizin faturasını emekçilere kesmeye hazırlanmaktadır.

Kuşkusuz bu saldırılar birçok yerde işçi ve emekçilerin tepkisiyle karşılanmaktadır. Her ne kadar bu tepkiler şimdilik kendini yeterince güçlü gösteremiyorsa da yerellerde yapılan eylemler ve son dönemde artan sendikalaşma çabası ve grevler bu tepkinin ilk ifadeleri sayılmalıdır.

Sermaye cephesi tüm kurumlarıyla topyekûn bir saldırıya girişmişken emekçiler cephesinden aynı tutumun gösterilebildiğinden söz etmek güç. Özellikle emekçilerin doğrudan mücadele aracı olan sendikaların içinde bulundukları tablo ve ortaya koydukları tutum bu saldırıları püskürtme ve yeni kazanımlar elde etme noktasında iç açıcı bir tablo sunmuyor.

Bunu son olarak 29 Kasım mitinginde görmüş olduk. Kamu emekçilerinin krizin faturasını diğer sınıf kardeşleriyle birlikte doğrudan ve de dolaylı olarak ödediği bir dönemde kuşkusuz ülke çapında tepkileri ortaya çıkaracak bir mitingin önemi yadsınamaz. Ancak başta bağlı bulunduğumuz KESK olmak üzere, diğer sendikaların da bu sürecin ön hazırlık sürecini yeterli ciddiyet ve çaba ile ördükleri söylenemez. Her ne kadar öncesinde yerellerde bir takım eylemlilikler yapılmış olsa da geniş emekçi kesimleri hedefleyen bir çalışmayla birleştirilebilmiş değildir.

Miting her ne kadar kendi içinde bir gücü açığa çıkarmış ve belli olanakların görülmesini sağlamışsa da yıllardır kendini tekrar edip duran hava boşaltma eylemlerinden biri olmaktan kurtulamamıştır. Çünkü 29 Kasım eyleminin arkası boş bırakılmıştır. 29 Kasım'da işçi ve emekçiler tepkilerini ve mücadele isteklerini net bir biçimde ortaya koydular. Ancak mitingin üzerinden bir ay geçmiş olmasına rağmen mücadeleyi ileriye taşıyacak herhangi bir adım atılmamıştır.

29 Kasım eylemi mücadeleye sevkedilebilecek imkanları ve enerjiyi göstermiş oldu. Ama bunun sendikal açıdan da "Krizin faturası kapitalistlere!" şiarıyla birlikte sistematik bir faaliyetle ve güçlü bir çalışmayla örgütlenmesi gerekiyordu. Ancak ne yazık ki böyle bir iradeden ve çabadan sözetmek mümkün değildir.

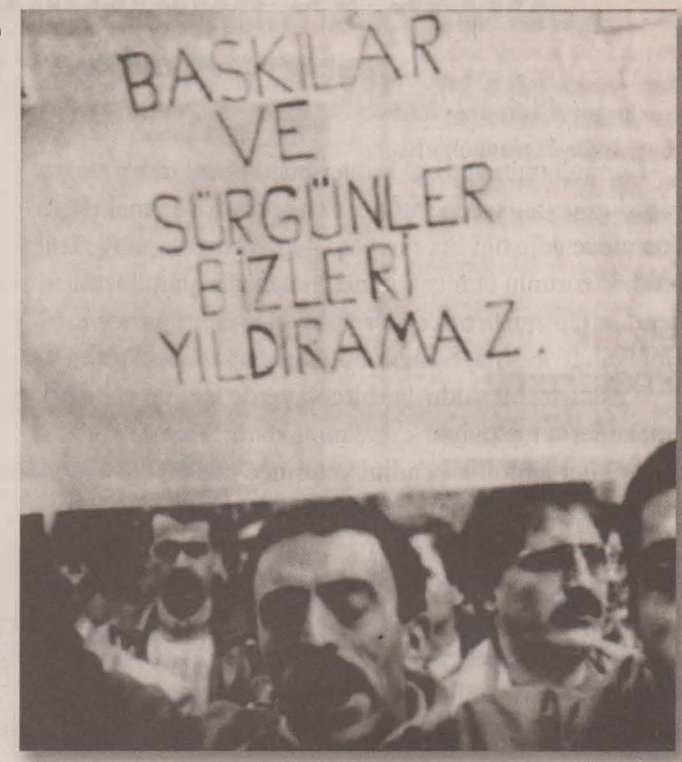
Bugün yapılması emekçiler içerisinde krizin ve kapitalizmin etkin bir teşhiriyle birlikte somut talepler etrafında mücadelenin örgütlenmesidir. Bunun için görev hepimizi beklemektedir.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Adana

KESK, örgütlü oldukları için sürgün edilen, meslekten men edilen üye ve yöneticilerini bir kez daha sahipsiz bıraktı...

Baskılara, sürgünlere ve cezalara karşı fiili eylem ve direnişler örgütlenmelidir!

Devlet, fiili-meşru mücadele geleneğiyle gelişip büyüyen kamu emekçileri hareketini kırmak için uzun bir dönemdir emekçilere yönelik keyfi baskılar uygulamaktadır. Sürgünler, cezalar, baskılar, meslekten men cezaları vb. bunlara örnek sayılabilir. Özellikle KESK'te örgütlü olduğu için baskılara uğrayan birçok üye, işyeri temsilcisi, sendika yöneticisi ve başkanı olmuştur. Ancak ne yazık ki bugüne kadar KESK bir bütün olarak baskılara karşı devlete geri adım attırabilecek bir mücadele örgütleyememiştir. Baskılara, sürgün ve cezalara karşı mücadele basın metinlerinin satır aralarında kalmıştır.

Yıllardır yaptırım gücü olmayan eylem ve etkinliklerle bu soruna gözlerini kapayan KESK yönetimi, son yaşanan baskı ve cezalara karşı da benzer bir tutum içerisindedir. En son SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun memuriyetten men cezası almıştır. Keza SES Merkez Yönetim Kurulu (MYK) üyesi Meryem Özsöğüt hakkında da "memuriyetten men" talebiyle soruşturma açılmış bulunmaktadır. KESK'e bağlı Diyanet ve Vakıf Emekçileri Sendikası (DİVES) Genel Başkanı Lokman Özdemir'e memuriyetten men cezası verilmiş durumdadır. Sağlık Bakanlığı Başmüfettişi ve Devlet Denetim Elemanları Derneği (DENETDE) Genel Başkanı Atılay Ergüven ise "yolsuzluk arttı" dediği için görevinden alınmıştır. Saydıklarımız yönetici düzeyinde mücadele eden üyelerdir. Yanı sıra başta Kürdistan olmak üzere birçok ilde pek çok emekçi arkadaşımız keyfi baskılarla, sürgün ve cezalarla boğuşmaktadır.

KESK ve SES'in bu sorun karşısındaki suskunluğunun gerekçesi ise akıl alır gibi değildir. KESK ve SES yöneticileri "Genel başkanımızın meslekten men edildiği duyulursa üyeler istifa eder, moral bozukluğu yaşanır" vb. argümanlarla SES yöneticilerine yeterince sahip çıkmamaktadır. Düşünün ki KESK'e bağlı bir sendikanın genel başkanı ve yöneticisi açıktan devletin keyfi baskısıyla karşı karşıya kalmaktadır. Ama yönetimlerdeki uzlaşmacı anlayışlar "aman üyeler korkmasın, istifa etmesin" diye suskunluk fesadı içerisindedir. Bu kabul edilebilir bir tutum değildir. Bugüne kadar KESK'in bu saldırılar karşısında tüm gövdesiyle yeri göğü inletmesi, "yöneticilerimize, üyelerimize dokunamazsınız, yoksa bizi 100 bin

1998 yılı verilerine göre;

✔ 4.185 kamu emekçisi sürgün edilmiş, 25 kamu emekçisi açığa alınmış,

✔ 155 kişi hapis cezasına çarptırılmış,

✔ 72.744 emekçi hakkında para ve fon kesintisi yapılmış,

✔ 1781 kişinin kadrosu alınmış,

✔ 917 kişiye derece, kademe durdurma cezası verilmiş,

✔ 28.585 emekçiye uyarı ve kınama cezası,

✔ 730 kişi hakkında meslekten men cezası verilmiş,

✔ 28.004 kamu emekçisi adli, 104.757 kamu emekçisi için idari olmak üzere **132.761** soruşturma açılmıştır.

üyemizle birlikte her türlü fiile eylemler içerisinde ve karşınızda bulursunuz" demesi gerekirdi. Ne yazık ki "üyelerde moral bozukluğu" olacak bahanesiyle KESK yöneticileri bu saldırılar karşısında geçiştirici bir tutum içerisindedir.

Oysa üyeler asıl bu tablo karşısında moral bozukluğu yaşamakta, umutsuzluğa kapılmakta ve örgütlü mücadeleye güvensizlik duymaktadır. Üyeler kendi genel başkanlarına, yöneticilerine dahi sahip çıkamayan bir sendikal örgüt gerçekliği karşısında "kendi genel başkanına sahip çıkamayan bize nasıl çıksın" diyerek istifa etmektedir. İşte tüm mesele buradadır. Güya sendikal örgütlülüğü korumak adına sendikal mücadeleye en büyük zarar bu şekilde verilmektedir.

Kamu emekçileri mücadelesinde fiili-meşru mücadelenin yükseltilmesiyle birçok kez saldırıların geri püskürtülebildiğine, kimi zaman sürgünlerin durdurulduğuna, sürgün edilen üyenin görev yerine geri gelebildiğine dair birçok örnek vardır. Tüm Haber Sen'in bir dönem iş bırakmalarla sürgünlerini geri aldırması, Tüm Sağlık-Sen'in kitlesel eylemlerle bazı sürgünleri durdurması akla ilk gelen örneklerdir. Diğer iş kollarında da benzer süreçler ve örnekler mevcuttur.

Bedel ödenerek kazanılan mevziler korunmadıkça yeni hak ve özgürlüklerin kazanılamayacağı aşikardır. Bulunduğu mevziyi koruyamayan, kendi yöneticisi, işyeri temsilcisi, üyesine sahip çıkamayan bir sendikal anlayışın kamu emekçilerini daha ileri kazanımlarla buluşturması imkansızdır.

Keyfi baskı ve saldırılar günü birlik bir mücadelenin konusu olarak görülmemelidir. Diğer taleplerimizle birlikte sınıfsal mücadelemizin bir konusu haline getirilmelidir. Kişinin isteği dışında, görev yeri, çalışma alanı veya bulunduğu yerin değiştirilmesi "sürgün" olarak görülmelidir. Sürgün, soruşturma, görevden alma vb. şekillerde kime ve hangi amaçla uygulanırsa uygulansın reddedilmelidir. Sürgün soruşturma ve her türden devlet terörüne örgütlü güçle karşı çıkılmalı, bir tek kişinin dahi sürülmesine iş bırakmalara varan eylemlerle yanıt verilmelidir. Soruşturmalara ve tüm saldırılara karşı verilecek en iyi yanıt mücadeleyi yükseltmektir. Zira kazanmanın yolu geri adım atmaktan değil, direnmekten, mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir.

Eczacılar "ilaç alım protokolü"nü feshettiler!

Türkiye'nin dört bir yanından gelerek 21 Aralık 2008 tarihinde miting gerçekleştiren eczacılar taleplerinin karşılanmaması nedeniyle "İlaç Alım Protokolü"nü feshettiler.

51 eczacı odası ve 24 bin eczane adına ortak açıklama yapan Türk Eczacılar Birliği, sigortalıların serbest eczanelerden ilaç almasını sağlayan protokolü 1 Ocak 2009 tarihi itibariyle feshettiklerini açıkladı.

Türk Eczacıları Birliği'nden yapılan yazılı açıklamada, "tüm sigortalı vatandaşların, 2 Şubat'tan itibaren parayla ilaç alma dönemi başlayacağı" ifade edildi. Açıklamada, şu ifadelere yer verildi: *"Ne Sağlık Bakanlığı ne SGK ne de hükümetin diğer yetkili kurumları, sesimizi hiçbir platformda dinlemediler, dinlemek istemediler. 32 bin kişiyle Ankara Kolej Meydanı'nda miting düzenledik, yine sesimize kulaklarını tıkadılar. Ne anlaşma sağlandı ne de uzlaşma. 'Artık yeter' dedik ve demeye devam ediyoruz. Türk Eczacıları Birliği, bağlı bulunan 51 eczacı odası ve 24 bin eczanenin ortak kararıyla 1 Ocak'tan itibaren vatandaşların serbest eczanelerden ilaç almasını sağlayan 'İlaç Alım Protokolü', uzlaşma sağlanamamasından dolayı tarafımızca feshedilmiştir."*

Eczacıların talepleri ise şöyle:

- Muayene ücretinin eczaneler aracılığıyla tahsili uygulamasının sonlandırılması,
- 6643 Sayılı yasanın 39. Madde (j) bendi ile Türk Eczacıları Birliği'ne verilen sözleşme yapma yetkisinin mutlak olarak tanınması,
- 6197 sayılı yasa değişikliğine ilişkin yasa tasarısından eczacı-eczacı ortaklığının geri çekilmesi,
- Avans uygulamasının hayata geçirilmemesi, %100 ödeme yapılması,
- Kamu kurum ıskontoları yükünün eczacı üzerinden kaldırılması,
- Eczanelerin 1.basamak sağlık kuruluşu olarak değerlendirilmesi,
- Reçete dağıtım sisteminin devamı,
- Hastanelerde eczacı istihdamı sağlanması,
- Günübirlik tedavi uygulamasının kaldırılması,
- Reçete onay sisteminin kesintisiz ve verimli çalışmasının sağlanması,
- Konsolide bütçe ve Yeşil Kart ödemelerinin biran önce yapılması,
- Fiili envanter denetimlerine acilen son verilmesi.

Eğitim-Sen Başkanlar Kurulu bir kez daha sonuçsuz toplandı...

Masabaşı tartışmalar değil eylem!

Eğitim-Sen Başkanlar Kurulu aşağıdaki gündem maddelerini görüşmek üzere 26-27-28 Aralık'ta toplandı. Başkanlar Kurulu toplantısının gündemleri şunlardı; "Bilgilendirme, geçmiş sürecin siyasal ve sendikal açıdan değerlendirilmesi, sendikal ve siyasal açıdan önümüzdeki süreç (örgütlenme, İLKSAN, ek dersler, kadrolaşma ve sürgünler, eğitim alanında yaşanan sorunlar) ve önümüzdeki sürece yönelik mücadelemiz."

Gündem maddelerinden de anlaşılacağı üzere sorunların daha çok nedenleri değil sonuçları Başkanlar Kurulu'nun gündemi olarak tartışılmış oldu. Emperyalist-kapitalist sistemin krizi ve emekçilere yansıması, mücadelenin görevleri ise görmezden gelinmiş oldu. Oysa böylesine bir süreçte toplantının temel gündem maddelerinden birisinin de kriz ve krize karşı mücadele programı olmalıydı.

SSGSS'nin iptal edilmesi, Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı'nın iptal edilmesi, sözleşmeli ve iş güvencesiz istihdama son verilmesi, işgüvencesizlerin kadroya alınması, özelleştirmelerin durdurulması, esnek çalışmanın yasaklanması, tüm çalışanlara grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı tanınması talepleriyle işyeri örgütlülüklerinin nasıl işler hale getirileceği tartışılmalı, işçi sınıfıyla birleşik mücadelenin imkanları değerlendirilmeli, genel bir direniş sürecinin hayata geçirilmesi için tüm kamu emekçilerini kapsayacak grev ve direniş komitelerinin oluşturulması karar altın alınmalı, süresiz iş bırakma hedefiyle talepler kazanılıncaya kadar sürecek bir eylem takvimi belirlenmeliydi.

Toplantıda saldırılara karşı taleplerimizi nasıl kazanacağımız tartışılmamış aksine tüm bu saldırılar görmezden gelinmiştir. Örgütlenme sorunu ise mücadele ve taleplerimizi kazanma mücadelesi bütünlüğünde ele alınmamış, kendi içinde genel ve soyut bir örgütlenme temennisi ile geçiştirilmiştir. Örgütlenme konusunda sendikanın somut talepleri ve eylem planı olmadığı koşullarda, talepler işyerlerinde, sektörlerde ve yerelliklerde kazanana kadar mücadele mantığıyla örgütlemediği sürece soyut kalacaktır.

Mücadeleyi işyerlerinden doğru örmediğimiz sürece

kadrolaşmaya, sürgünlere, haksızlıklara ve saldırılara karşı günü geçiştiren eylemler yapmanın ötesine geçemeyiz. Böylesi bir tarz ise kamu emekçilerinin mücadeleye ve örgütlülüğe karşı güvenini sarsacak, örgütlenmekten uzak durmasına neden olacaktır.

Krize, kadrolaşmaya, sürgünlere, sosyal hakların gaspına, ekonomik anlamda yaşadığımız tüm sorunlara karşı işyerlerinden başlayarak tüm ülkeyi saracak bir mücadele süreci örgütleyemezsek, işyerimizdeki sorunlarla genel taleplerimizi birleştiremezsek geleceğimizi koruyamayız, yeni haklar kazanamayız. Toplantıda esas bu sorunlarımızın görüşülmesi gerekiyordu. Görüşülen diğer maddelere karşı ise taleplerimiz yıllardır bilinmektedir. İLKSAN lağvedilerek tüm malvarlığı tüm üyelere tek seferde, faizleriyle ve eşit bir şekilde dağıtılmalıdır, mağdurlara tazminat verilmelidir. Ek ders ücretleri ücretlere eklenmeli, ücretler insanca yaşamaya yeten bir seviyeye çıkarılmalıdır. Ancak yıllardır bu taleplerimiz için dahi sendikamız kılını dahi kıpırdatmamaktadır. Kapalı salonlarda ya da masabaşlarında bilenen sorunlarımızı dile getirmekten başka kazanana kadar eylem yapmaktan uzak durulmaktadır.

Sorunlarımız ortadadır, taleplerimiz nettir. Tek yapılması gereken mücadelenin merkezine emperyalist-kapitalist sistemin krizini ve saldırılarını almak, buna karşı taleplerimizi işyeri işyeri, sektör sektör örmektir.

Sosyalist Kamu Emekçileri/Tokat

Kamu Hastane Birlikleri saldırısı sağlığın pahalı ve paralı hale getirilmesi, sağlık çalışanlarının iş güvencesiz çalıştırılması anlamına gelmektedir...

Parasız sağlık hizmeti ve iş güvencesi için mücadeleye!

AKP hükümeti sağlıkta yıkım programındaki son vuruşlarına hazırlanıyor. Bu amacını gerçekleştirmek için TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nun 439. sırasında bulunan "Kamu Hastane Birlikleri Pilot Uygulaması Hakkında Kanun Tasarısı"nı apar topar ilk sıraya alarak Bütçe ile birlikte görüşmeye açtı.

TÜSİAD'ın yayın organı "Görüş" dergisi Ekim 2004 sayısında yer alan Mehmet Top/Ömer Gider imzalı "Kamu hastanelerinde özerkleştirme ve özelleştirme" başlıklı yazıdan alıntı ile başlayalım.

"Türkiye'deki sağlık sektörü reform çalışmaları incelendiğinde kamu hastane sektöründe desantralizasyon reformlarının iki aşamada ele alındığı söylenebilir. Öncelikle kamu hastanelerinin devlet bütçesi ünitesi olmaktan çıkarılarak birer sağlık işletmesine dönüştürülmesi, daha sonraki aşamada ise hastanelerin mülkiyeti ile birlikte özel sektöre aktarılması yani özelleştirilmesi amaçlanmaktadır."

Tasarının genel gerekçesinden bazı ifadeler şöyle: "Sağlık Bakanlığı merkez teşkilatını esasında mahallince yürütülmesi gereken hizmetlerin ***yükünden*** kurtaracak alt yapı çalışmaları, Sağlıkta Dönüşüm Programı çerçevesinde büyük ölçüde tamamlanmıştır." "Döner Sermaye uygulamalarında önemli düzenlemeler yapılarak hastanelerin kendi gelirlerini edinme, bunları hizmet gereklerine göre en verimli şekilde kullanma kapasiteleri geliştirilmiştir." "Hastanelerin madde ve insan gücü anlamında her türlü kaynağı sınırsızca merkezden talep etmeleri yerine kendi kaynaklarından sorumlu birlikler haline dönüştürülmeleri amaçlanmaktadır." "Bu ve benzeri adımlarla ***yüklerinden arındırılan Sağlık Bakanlığı;*** stratejik düşünme, geleceğe dair tasarım geliştirme, misyon ve vizyon belirleme... gibi ***esas görevlerine*** daha yoğun mesai ayırabilecektir."

Sağlık Bakanlığı, yaygın sağlık hizmeti vermenin kendisi için "ağır yük" olduğunu, sağlık hizmetlerinin birlik çatısı altında toplanacak hastanelerde profesyonel işletmeciler tarafından yürütülmesi ile bu yükten kurtulmayı amaçladığını hiçbir çekince duymadan ifade etmiştir.

Halen meclis alt komisyonlarında bekleyen ancak Bütçe görüşmeleri bittiği için Ocak ayı içerisinde Meclis genel kuruluna ilk sıralarda gelmesi beklenen bu yasaya göre;

1- Bir il veya birkaç ildeki hastaneler birleştirilerek oluşturulacak birlikler; İl genel meclisi, Vali, Bakanlık, il ticaret –sanayi odasının belirleyeceği hukukçu, muhasebeci, tıp mezunu, işletmeciden oluşacak 7 kişilik yönetim kurulu tarafından yönetilecek, İŞLETİLECEK.

2- Çalışanların her türlü ödemeleri işletme bütçesinden karşılanacak ve sözleşmeli çalıştırma esas alınacak,

3- **Birlik yönetim kurulları;** Tıbbi uzmanlık hizmeti satın alınması, personel planlaması yapılması, birlik bünyesindeki personel hareketlerinin sağlanması, birliğin her türlü araç, gereç, malzeme, taşınır ve taşınmazları ile birlikte satılması, kiralanması, kiraya verilmesi, işletilmesi, işlettirilmesi konularında yetki sahibi olacak. Aynı zamanda hastane ve ünitelerinin kurulması, kapatılması veya niteliğinin değiştirilmesi konusunda bakanlığa öneride bulunacak.

4- **Birlik gelirlerini;** "Birlik kârları, sağlık hizmetinin satılması (muayene, işlem, laboratuar, tetkik, ameliyat vb.), üretilen ürünlerin satılması (kan, ilaç, serum vb.), taşınmazların satılması, kiralanması, işletilmesi, bağış ve yardımlar ile gerektiğinde devletçe yapılacak yardımlardan elde edecek

5- **Birlik giderleri;** Personele yapılacak her türlü ödeme, tıbbi uzmanlık hizmetleri ile avukatlık hizmeti satın alınması, tıbbi, cerrahi alet, malzeme, cihaz satın alınması, laboratuar–görüntüleme hizmeti satın alınması, birlik bürokratlarına verilecek maaş, taşerona verilecek ücret olacak.

6- **Hastaneler;** hizmet alt yapısı, organizasyonu, kalite, verimlilik ve hasta memnuniyeti vb. konularda değerlendirilerek 100 üzerinden puanlandırılacak ve A, B, C, D, E sınıflarına ayrılacak. D ve E sınıfına düşenler birlik dışına çıkarılacak.

Bu yasayı geçirmeye çalışan AKP hükümetinin şu sorulara çok net yanıtlar vermesi gerekiyor;

- Sağlık hizmeti sunumunu merkezi planlama ile tüm yurtta dengeli ve eşit şekilde yürütme işini yapmayacak olan Sağlık Bakanlığı ne iş yapacaktır?

- Hastaneler kendi geliri ile hizmet yürütecek ve bu gelirler de vatandaşa sunulacak sağlık hizmetinden elde edilecek ise, vatandaş niçin vergi ödemekte, bu da yetmemekte niçin GSS primi ödemeye zorlanmaktadır?

- A, B, C, D, E olarak sınıflandırılan hastanelerde hizmetin niteliği de farklı olacaktır. Vatandaş hangi kıstasa göre hangi hastaneye gidecektir? Bu durum kamu eli ile vatandaşı sağlık hizmetlerine ulaşım açısından sınıflamak değil midir?

- Sağlık bir kamu hizmeti olarak asli ve süreklidir, hizmeti verecek personel de sürekli ve kamu personeli olmalıdır. Taşeron ve sözleşmeli çalıştırma sonucu ücretler daha da düşerken, işgüvencesi tamamen ortadan kalkmayacak mıdır?

- Her türlü hizmetin satın alma yolu ile kurum içinde gördürülmesi, hastanelerde bugün kısmen var olan

parçalanmış hizmetleri tamamen parçalamayacak mıdır?

- Asıl soru şudur; Sağlık hizmeti ile kâr nasıl bir arada nasıl olacaktır? Kamusal şağlık hizmetinde kâr olur mu? Satacağı kandan kâr bekleyen bir anlayış ile sağlık hizmetleri daha iyi duruma nasıl gelecektir?

Kamu sektöründeki hastanelerin özerkleştirilmesinin ve piyasa mekanizmaları ile yürütülen işletmeler biçiminde organize edilmesinin pek çok sakıncalı tarafı vardır. Dünyada bu uygulamalar sonucunda eşitlik ilkesi büyük ölçüde zarar görmüş, sağlık emekçilerinin çalışma koşulları kötüleşmiş, katkı payları ve cepten ödemeler artmış, özerk hastaneler özerk olmayanlara göre daha pahalı hizmet vermeye başlamış buna karşın verimlilik artmamış ve yoksul kesim sağlık hizmetinden faydalanamaz hale getirilmiştir. ABD'yi de içine alan dünya çapındaki deneyimlere göre sağlık hizmetlerinin özel sektöre tümüyle devredilmesi yoksul ve dezavantajlı grupları oldukça olumsuz etkilemektedir.

Ülkemizde de bu modelin uygulanması halinde; sağlık hizmetleri bütünlük içinde verilemeyecek, bölgesel farklılıklar daha da artacak, sağlık alanı yerel politikacıların müdahalesine daha açık hale gelecek, kamu kesimi daha fazla güç kaybedecek, cepten ödemeler ve katkı payları artacak, sağlığa erişim daha da güçleşecektir. Sağlık emekçileri ise iş güvencesiz, düşük ücretli ve örgütsüz çalışmaya zorlanacaktır. Kısacası; Hastaneler işletme, vatandaş müşteri, çalışanlar sözleşmeli köle haline getirilecektir. Buna karşı durmak herkesin görevi ve sorumluluğudur. SSGSS yasasının parçası ve devamı niteliğinde olan tasarı derhal geri çekilmelidir.

Adana Ses Şube Başkanı Mehmet Antmen

Şimdi de okullarda dershane açılıyor...

Eğitim ve öğretim paralı hale getiriliyor!

Devlet okullarında eğitim-öğretimin hantallaşması ve işlevini yitirmesi için Milli Eğitim Bakanlığı yeni projeler üretmeye devam ediyor. Öncelikle ihtiyacın çok altında kadrolu öğretmen yerine ücretli, vekil ve sözleşmeli öğretmenler atayarak her istediklerini kolaylıkla yaptırabilecekleri düşük ücretli köleler haline getirdiler öğretmenleri. Köle olmasalar işsiz kalacaklar. Ayrıca vekil, sözleşmeli ve ücretli atanan öğretmenler her eğitim öğretim yılının başında bazen de ortasında farklı okullarda görev yapmak zorunda kalıyorlar ki bu da "eğitim öğretimde öğretmenin sürekliliği esastır" ilkesi ile çelişmekte ve öğrencilerin başarısını olumsuz etkilemektedir. Amaç zaten devlet okullarını başarısızmış gibi gösterip özel sektöre göz kırpmaktır.

MEB'in eğitim-öğretimin kalitesini düşürmeye yönelik başka bir projesi de devlet okulları bünyesinde "okul dershaneleri" açılmasına izin vermesi ve desteklemesidir. Devletten aldığı ücretle yarım gün yarı aç yarı tok görev yapan öğretmenlerin geriye kalan yarım günde velilerden alınan ücretlerle okul binasını ve okulun imkânlarını kullanarak aynı dersleri tekrar etmelerine okul dershaneleri deniyor. Kısacası öğretmenler devletten aldıkları ücretle öğrencilere bir şeyler öğretemiyorlar. Veliden alınan ek ücretle öğleden sonra idealist olup öğretmenlik yapıyorlar. Bu çirkin tezgâh velilere öylesine masumane anlatılıyor ki ana-babaların inanmamaları mümkün değil. Velilere çocuklarının derslerde veya sınavlardaki başarısızlığının nedeninin öğretmenlerde ve öğrencilerde olmadığı sınıf mevcutlarının kalabalık olmasından kaynaklı derslerin çok verimli işlenmediği okul idaresi tarafından hiç utanmadan söylenebiliyor.

Bunu söyleyen okul idaresi, şubeleri kapatıp öğrencileri diğer şubelere dağıtarak sözde şikâyet ettikleri sınıf mevcutlarını daha bir kalabalıklaştırarak okul dershanesini meşrulaştırıyor veya okula ait bir binayı tamamen boşaltarak okul dershanesine tahsis edebiliyorlar. Oysaki dershaneye ayrılan bina sınıf olarak kullanılsa sınıf mevcutları zaten azalacak ve dershaneye gerek kalmayacak.

Yine okul dershanelerini masum gösterebilmek için velilere okullarda kullanılan kitapların ve müfredatın sınav sistemine uygun olmadığı test tekniğinin öğretilmediği anlatılıyor. Ne "onurlu" öğretmenler ne de ana-babalar sormuyor, "bu müfredatla sınav müfredatını farklı kurumlar mı hazırlıyor" diye? Okullar artık diploma veren kurumlar haline getirilmiştir.

Burada yapılmak istenen çok açıktır; günümüzde herşeyin maddi olarak bir bedeli vardır. Bunu eğitim öğretimde de insanlara yavaş yavaş kabullendirip daha sonra gerçek amaçları olan eğitimi tümden paralı yapmaktır.

Böyle bir onursuzluk karşısında okullardaki öğretmenler dershanelerde görev alabilmek için adeta birbirleri ile yarışıyorlar ve idari kadroyla el ense ilişkilere giriyorlar. Malların değil canların bile parayla satıldığı günümüzde öğretmenler de satılmış çok mu? Dershanelerde görev alan sözde idealist öğretmenlerin ve bir parça insanlığı ve duyarlılığı olan her öğretmenin ve velinin Milli Eğitim Bakanlığı'na şunları sorması gerekiyor:

1- Eğitime neden daha fazla bütçe ayrılmıyor?

2- Neden yeterli sayıda öğretmen atanmıyor ve ataması yapılan öğretmenler neden kadrolu değil?

3- Okulun fiziki şartları neden düzeltilmiyor, sınıf mevcutları neden düşürülmüyor?

4- Okullarda neden laboratuarlar, spor salonları ve yeterli araç gerek yok?

5- Neden katkı payı altında velilerden tonlarca para alınıyor?

Bu ve benzeri daha birçok sorunun devletten hesabının sorulması gerekmiyor mu?

Tayyip Erdoğan, Türkiye'nin sosyal devlet olduğunu söyleyip üç çocuk yapıp da bakamayan ailelere devletin yardım elini uzatacağını söylüyor. Sayın başbakanın "sosyal" devletin okullarında, okul aile birliği adı altında idarenin öğretmenlere aba altından sopa göstererek zorla katkı payı toplattığından haberi yok galiba. Okullarda haftada bir saat okutulan rehberlik dersinin de aslında katkı payı, spor parası, fotokopi, bilgisayar, projeksiyon, perde, masa örtüsü, deri kitap vb. kalemlerde para toplama dersi haline geldiğinden de haberi yok galiba. Dilin kemiği yok meydanlarda konuşmak kolay.

Yine bu okulların parasızlık içinde kıvranması üzerinden para dilenme olayı ana-babalara öylesine duygusal anlatılıyor ki inanmamak mümkün değil. Mesela çocuklarınız temizlenmemiş, soğuk sınıflarda mı ders yapsınlar, temizlenmemiş bahçe ve tuvaletleri mi kullanıp hasta mı olsunlar? "Zaten hastalanırlarsa fazlasıyla bu parayı hastaneye vereceksiniz bir de çocuğunuz derslerden geri kalacak" vb. argümanlarla veliler kandırılıyor ama hiçbir öğretmen ve ana-baba şunu sormaya cesaret edemiyor: Sosyal devletin görevi nedir? Benim verdiğim vergiler nerelerde, kimler için kullanılıyor?

Milli Eğitim Bakanlığı'nın da diğer kurumlarda olduğu gibi yapmak istediği, öncelikle devlet okullarını iş göremez hale getirip, eğitim-öğretimi özelleştirmektir. Yani parası olan eğitim alır parası olmayan ...!?

İstanbul Eğitim-Sen 5 No'lu Şube üyesi bir kamu emekçisi

Sözleşmeli öğretmenlik değil kölelik...

İşgüvencesiz emekçiler kadroya alınsın!

Sermaye devleti kamusal alanın tasfiyesine yönelik saldırılarına devam etmektedir. Kamusal eğitim de tasfiye sürecinden iki yönden etkilenmektedir. İlki, bu alanın ana sınıfından başlayarak yüksek öğretime kadar olan ve her kademesinde verilen hizmetin karşılığını, hizmetten faydalananlara ödettirmek. İkincisi, bu alanda çalışan emekçilerin çalışma şartlarını ağırlaştırarak, kölece çalışma koşulları dayatmak.

İlki eğitim kurumlarını "ticarileştiren" ve hizmeti alanları "müşteri" konumuna çeviren bir anlayıştır. İkinci uygulama ise iş güvencesini ortadan kaldıran, örgütlülüğü bitiren bir anlayıştır.

Sermaye devleti değişik biçimlerde emekçiler arasındaki birliği parçalamaya çalışmakta, çalışma koşullarını ağırlaştırmaktadır. Bu uygulamalardan en yaygın olanı sözleşmeli öğretmenlik atamasıdır. Binlerce öğretmenin iş güvencesiz olarak atama sırasını beklemesi, sermaye devletinin aslında eğitime verdiği desteğin sınırlarını göstermektedir. Hatta sermaye devletinin sözleşmeli atamaları eğitim-öğretim döneminin başlamasından 2 ay sonra yapılmaktadır. En son 5 Kasım'da 13 bin sözleşmeli öğretmenin ataması yapıldı.

Sözleşmeli öğretmenlik uygulaması ayrıca suskun, sorgulamayan, her yaptırıma evet diyecek bir "eğitimci" profili yaratmayı amaçlamaktadır.

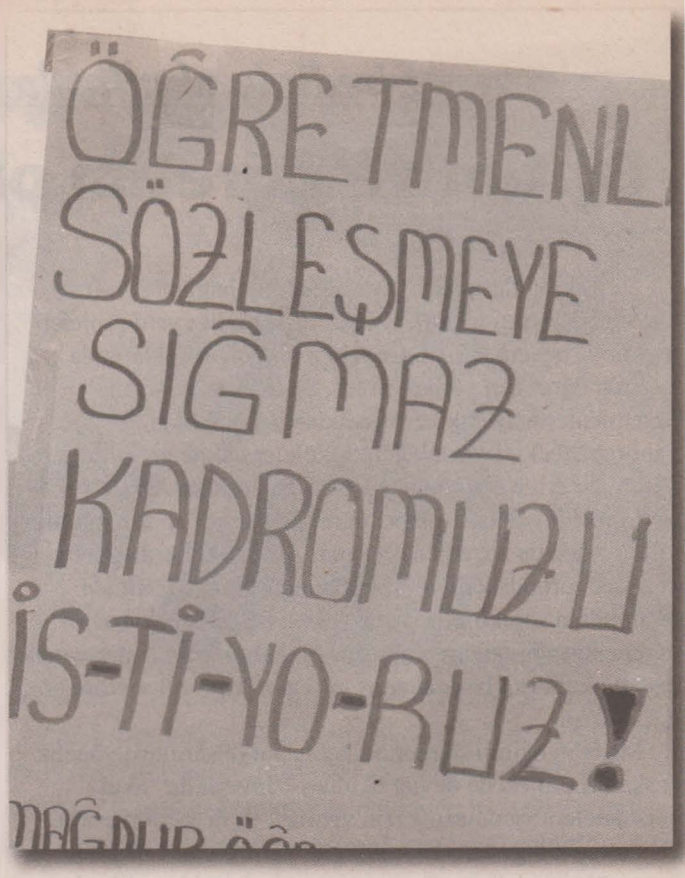
Sermaye devletinin uyguladığı sözleşmeli öğretmenlik uygulamasının sonuçları şunlardır:

* Sözleşmeli öğretmenin özür durumu hariç il içi ve il dışı tayin hakkı yoktur.

* Sözleşmeli öğretmenlerin eş durumundan yapılan il dışı atamaları eşlerinin çalıştıkları kurumun yüzlerce kilometre uzağına yapılmaktadır. İl içi tayin hakları olmadığından yapılan il dışı atamanın da hiçbir esprisi kalmamaktadır.

* Sözleşmelilere özür durumundan yapılan il dışı yer değiştirmelerde yolluk dahi verilmemektedir.

* Sözleşmeli öğretmenin ek dersinden SSK kesintisi yapılmaktadır.

* Haftada 15 saat ek dersi olan, göreve yeni başlamış bir kadrolu öğretmen, 15 saat ek dersi olan 25 senelik bir sözleşmeli öğretmenden ek derslerdeki SSK kesintisi sebebiyle toplamda daha fazla ücret almaktadır.

* Sözleşmeli öğretmenler idareci veya müfettiş olamazlar.

* Sözleşmeli öğretmenlerin hizmet puanları yoktur. Bu sebeple 1 yıl ya da 20 yıl çalışmış olmalarının hiçbir önemi yoktur.

* Sözleşmeli öğretmenlerin eş, çocuk, doğum yardımları yoktur.

* Bazı illerde ücretler sözleşmede yer aldığı gibi her ayın 15'inde yatmamaktadır. Ayın 23-24'ünü bulmaktadır.

* Sözleşmeli öğretmenler de kadroluların almış oldukları temel ve hazırlayıcı eğitim kurslarını almalarına rağmen, kadroluların stajyerliği kalkarken, asalete geçerken bu eğitim sözleşmelilere mesleki eğitim adı altında verilmektedir. Herhangi bir şekilde asalete geçme söz konusu değildir.

* Kadrolularda kıdem ve kademe ilerleme varken, sözleşmelilerde göreve yeni başlayanla 25 senelik bir sözleşmeli öğretmen aynı ücreti alacaktır.

* Sözleşmeli öğretmenler, milli eğitim müdürü ve okula gelen müfettişler tarafından "Bakın siz sözleşmelisiniz" diye başlayan sözlerle devamlı tehdit

edilmektedir.

* Sözleşmeli öğretmenlerin sözleşmeleri her yıl ocak ayında yenilenmektedir. Yani sigorta dahil her sene çıkış-giriş işlemi yapılmaktadır. Uzun süreli sözleşme yapılmamaktadır.

* Sözleşmenin 13. maddesinin D bendi 'Personelin sözleşmesi, norm kadronun gerektiği öğretmen temin edildiğinde veya sözleşmeli personel ihtiyacının ortadan kalkması halinde sözleşmesi feshedilir' demektedir. Bu da iş garantisinin olmadığının resmi kanıtıdır.

* Sözleşmeli öğretmenler kadrolular gibi asker öğretmen olarak askerliklerini yapamamaktadırlar.

* Sözleşmeli öğretmenler bir taraftan mesleklerini icra ederken bir taraftan da kadrolu olmak için yeniden KPSS sınavına hazırlanmaya zorunlu bırakılmışlardır. Fakat sözleşmeli öğretmenler zaten bakanlık tarafından KPSS puan üstünlüğüne göre atanmaktadırlar. Yani kadrolularla atama yöntemi olarak aynı kıstaslara göre bakanlık tarafından atamaları yapılmaktadır. Bakanlık 10 bin kadrolu, 10 bin sözleşmeli öğretmen atayacağı yerde 20 bin kadrolu atamış olsa zaten sözleşmeliler KPSS'den aldıkları puanla kadrolu olma hakkını elde etmiş olacaklardır.

Sermaye devleti kölece çalışma koşulları dayatmada yoluna devam etmektedir. Eğitim emekçileri de giderek bu durumu doğal karşılar hale gelmişlerdir.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak eğitim emekçilerini rekabete zorlayan, esnek, parçalı, tüm güvencesiz istihdam biçimlerine, sefalet ücretlerine son verilmesini ve herkese kadrolu, iş güvenceli çalışma hakkının tanınmasını savunmaktayız.

Eğitimde iş güvenceli ve kadrolu istihdam için mücadelemizi, güvencesiz eğitim emekçileri ve işsiz öğretmen adayları ile birlikte sürdürmeye devam edeceğiz

Sosyalist Kamu Emekçileri/Ankara

Panel

KRİZ!!!

KRİZİN FATURASI KAPİTALİSTLERE!
YA BARBARLIK ,YA SOSYALİZM!

★ Sendikal İnisiyatif Platformu Temsilcisi
★ Erdal Karabulut
★ Dç. Dr. Sezai Temelli
Serbest Kürsü

Tarih: 18 Ocak 2009
Saat: 13.00
Yer: Adana /Eğitim- Sen Salonu

Adana-Sendikal İnisiyatif Platformu

Siyonist cellatlar bir kez daha işbaşında!..

Filistin halkıyla enternasyonal dayanışmayı yükseltelim!

Kamu Emekçileri Bülteni 31 * Fiyatı: 25 YKr * Ocak 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92